

Старійшина Рональд А. Разбанд
З президентства сімдесятників

Божественне покликання місіонера

Господу потрібно, щоб кожен здатний молодий чоловік готувався і поновив зобов'язання, починаючи з сьогоднішнього вечора, бути гідним покликання від пророка Бога служити на місії.

Доброго вечора, мої дорогі брати у священстві. Сьогодні я говоритиму про місіонерське служіння. Я звертаюся до величезної армії молодих чоловіків, які є носіями Ааронового священства, що зібралися по всьому світу, а також до їхніх батьків, дідусів і провідників священства, які наглядають за ними.

Тема місіонерської роботи дуже близька моему серцю, так само як вона є близькою і для кожного члена восьми кворумів сімдесятників, яких Господь призначив іти “перед Себе до кожного міста та місця, куди Сам мав іти”¹. Місіонерська робота—це джерело життєвої сили Церкви і спасительне благословення для всіх, хто приймає її послання.

Коли Господар священнослужив серед людей, Він покликав рибалок із Галілеї залишити свого невода і йти за Ним. Він сказав: “Я зроблю вас ловцями людей!”² Господь покликав тих смиренних чоловіків, щоб завдяки їм інші почули істини Його євангелії і прийшли до Нього.

У червні 1837 року пророк Джо-зеф Сміт покликав апостола Гебера

Ч. Кімбола вирушити на місію до Англії. Покликання старійшина Кімбол отримав тоді, коли вони вдвох із Джозефом знаходились у Кертлендському храмі, і Джозеф промовив з божественним повноваженням: “Брате Гебер, Дух Господній прошепотів мені: “Нехай Мій слуга Гебер вирушає до Англії, і проголошує Мою

євангелію, і відкриває двері спасіння тому народові”³.

Той шепіт Духа є прикладом того, як до слуг Господа приходять поклик послати місіонерів на їхні ниви служіння.

Сьогодні місіонери йдуть по двоє, як визначено Господом, із тим самим посланням і маючи таке ж божественне покликання на служіння від пророка Бога. Наш пророк Президент Томас С. Монсон так сказав про тих, кого покликано на служіння: “Саме вам належить унікальна можливість бути місіонерами. Благословення вічності чекають на вас. Ви маєте привілей бути не глядачами, а учасниками на сцені служіння священства”⁴.

Сцена належить вам, мої дорогі хлопчики—носії Ааронового священства. Чи ви готові й бажаєте грати свою роль? Господу потрібно, щоб кожен здатний молодий чоловік готувався і поновив зобов'язання, починаючи з сьогоднішнього вечора, бути гідним покликання від пророка Бога служити на місії.

Буенос-Айрес, Аргентина

Я з ніжністю згадую величезну радість нашої сім'ї, коли двоє наших дітей отримали покликання служити місіонерами повного дня. Хвилювання й радісне очікування сповнювали наші серця, коли кожен з них відкривав свого особливого листа від пророка Бога. Наша донька Дженесса була покликана до Мічиганської Детройтської місії, а наш син Крістіан—до Російської Московської Південної місії. Все було одразу: і почуття смирення, і радісне хвилювання!

Кілька років тому ми з сестрою Разбанд мали привілей очолити Нью-Йоркську Північну місію у штаті Нью-Йорк, і я був у захваті, коли до Нью-Йорка прибували місіонери.

Проводячи з ними співбесіду в перший день їхнього служіння у нашій місії, я відчував глибоку вдячність за кожного місіонера. Я відчував, що їхнє покликання до нашої місії було божественно призначене для них і для мене як їхнього президента місії.

По закінченні нашого служіння на місії Президент Гордон Б. Хінклі покликав мене служити сімдесятиком Церкви. Однією зі складових мого початкового навчання як нового генерального авторитета була можливість сидіти поруч з членами Кворуму дванадцятьох, коли вони призначали місіонерів служити в

одній з понад 300 місій цієї великої Церкви.

Отримавши натхнення і дозвіл від Президента Генрі Б. Айрінга, я хотів би розповісти вам про подію, дуже особливу для мене, яка сталася з ним і зі мною кілька років тому, коли він був членом Кворуму дванадцятьох. Кожен апостол тримає ключі Царства і використовує їх за вказівками й призначенням Президента Церкви. Старійшина Айрінг призначав місіонерів до їхніх нив служіння, а мене, для навчання, запросили за цим спостерігати.

Одного дня рано-вранці я зайшов у кімнату, де вже був старійшина Айрінг, і для сесії були підготовлені кілька великих комп'ютерних екранів. Там також був штатний працівник з Місіонерського відділу, призначений допомагати нам того дня.

Спершу ми стали навколішки для молитви. Я пам'ятаю, як старійшина Айрінг щирими словами від всього серця просив Господа благословити його "досконалим" знанням про те, куди слід призначити місіонерів. Слово "досконалим" багато чого сказало про віру, яку виявив того дня старійшина Айрінг.

Коли розпочався процес, на одному з комп'ютерних екранів з'явилася фотографія місіонера, якому мали дати призначення. З появою

фотографії кожного наступного місіонера мені здавалося, наче він був у кімнаті разом із нами. Тоді старійшина Айрінг вітав місіонера своїм добрим і приємним голосом: "Доброго ранку, старійшино Петренко або сестро Руденко! Як ваші справи?"

Він сказав мені, що йому подобається подумки уявляти собі те місце, де місіонери закінчуватимуть свою місію. Це допомагає йому дізнатися, куди їх слід призначити. Потім старійшина Айрінг вивчав відгуки єпископів та президентів колів, зауваження лікарів та інші матеріали стосовно кожного місіонера.

Після цього він звертався до іншого екрану, на якому були відображені території та місії по всьому світу. Зрештою, за спонуканням Духа, він призначав місіонера на його ниву служіння.

Від інших апостолів я дізнався, що ця загальна процедура є стандартною і повторюється щотижня, коли апостол Господа призначає велику кількість місіонерів служити по всьому світу.

Оскільки багато років тому я сам служив місіонером у власній країні в місії Східних штатів, цей досвід справив на мене глибоке враження. Також, завдяки служінню президентом місії, я був вдячний за те, що у своєму серці отримав ще одне свідчення про те, що місіонери, які прибували в місто Нью-Йорк, були послані до мене через одкровення.

Зробивши кілька призначень, старійшина Айрінг обернувся до мене і, думаючи про одного з місіонерів, сказав: "Ну, старійшино Разбанде, як ви гадаєте, куди має їхати цей місіонер?" Я був збентежений! Я тишенько сказав старійшині Айрінгу, що не знаю, і навіть не знав, що можу знати! Він пильно подивився на мене і просто сказав: "Брате

Разбанде, ретельніше зосередьте увагу і ви також зможете знати!” Отже, я присунув своє крісло трохи ближче до старійшини Айрінга та екрану комп’ютера і ретельніше зосередив увагу!

Ще кілька разів по ходу справи старійшина Айрінг обертався до мене і запитував: “Старійшино Разбанде, що підказують вам відчуття? Куди цей місіонер повинен їхати?” Я називав конкретну місію, і старійшина Айрінг уважно дивився на мене та казав: “Ні, це не те!” Потім він продовжував призначати місіонерів туди, куди відчував натхнення призначити.

Коли сесія призначення наблизилася до кінця, на екрані з’явилась фотографія ще одного місіонера. Я відчув сильне спонукання, найсильніше яке мав за весь ранок, що цей місіонер перед нами мав бути призначений до Японії. Я не знав, чи збирався старійшина Айрінг запитувати мене про нього, але, на диво, він запитав. Я досить обережно і смиренно сказав йому: “Японія?” Старійшина Айрінг одразу ж відповів: “Так, йдемо туди”. І на комп’ютерному екрані з’явилися японські місії. Я одразу знав, що цей місіонер має їхати до місії Саппоро в Японії.

Старійшина Айрінг не запитував мене про конкретну назву місії, але він призначив того місіонера до місії Саппоро в Японії.

Особисто в серці я був глибоко зворушений і щиро вдячний Господу за те, що дозволив мені відчути це спонукання знати, куди повинен їхати цей місіонер.

Наприкінці сесії старійшина Айрінг поділився зі мною своїм свідченням про любов Спасителя, яку він має до кожного місіонера, призначеного йти у світ і проголошувати відновлену євангелію. Він

сказав, що саме завдяки великій любові Спасителя, Його слуги знають, де повинні служити ці прекрасні, молоді чоловіки і жінки, літні місіонери та літні місіонерські подружжя. Того ранку я отримав ще глибше свідчення про те, що кожен покликаний місіонер цієї Церкви і призначений або перепризначений до певної місії, покликаний за одкровенням від Господа Бога Всемогутнього через одного з цих Його слуг.

Я завершу словами Господа до братів Уїтмерів, які відіграли визначну роль на зорі Відновлення. Вони були свідками явлення золотих пластин, і їхні підписані свідчення знаходяться на початку кожного примірника Книги Мормона. Вони були серед першої групи місіонерів, покликаних Пророком Бога в 1829 році, щоб проголошувати євангелію Господа Ісуса Христа.

У передмові до 14-го розділу Учення і Завітів говориться: “Троє з синів Уїтмера, кожний з яких отримав свідчення про істинність цієї праці, глибоко занепокоїлися, яким же буде їхній особистий обов’язок”.

Джонови та Пітеру Уїтмеру молодшому Господь сказав таке:

“Бо багато разів ти бажав дізнатися від Мене про те, що буде найціннішим для тебе”⁵.

Я гадаю, що багато з вас, молоді чоловіки, ставили собі таке ж запитання. Ось Господня відповідь: “А тепер, ось, Я кажу тобі, що найціннішим для тебе буде проголошувати покаяння цьому народові, щоб ти міг приводити душі до Мене, щоб ти міг відпочити з ними в царстві Мого Батька”⁶.

У цей час вашого життя, мої юні друзі, місіонерське покликання від Господа є для вас найважливішою роботою. Готуйтеся зараз, живіть праведно, вчіться від ваших сімейних і церковних провідників, та прийдіть і приєднайтеся до нас у розбудові царства Бога на землі—прийміть ваше божественне призначення у “такій величній справі”⁷. Про це моя смиренна молитва в ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Лука 10:1.
2. Матвій 4:19.
3. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт*, (2007), с. 331.
4. Thomas S. Monson, “That All May Hear,” *Ensign*, May 1995, 49.
5. Учення і Завіти 15:4, 16:4.
6. Учення і Завіти 15:46; 16:6.
7. Учення і Завіти 128:22.